

Иван Вазов
Свети Клименте!

„Отдохме с другарите в църквата «Св. Климент» и се спряхме пред иконата на светеца. Бедно облечена жена доближи до нас и каза: «Господине, «Златният» ви доведе да ни отървете от проклетите сърби. Ние се на него се молим». По щастлива случайност Охрид бе освободен в деня на Св. Климента (25 ноември)“.

(Из писмото на полковник Ж.)

Свети Клименте, божий светителю,
моли Бога за нази ти там!
Свети Клименте, наш покровителю,
на колене стоим в твоя храм.

Свети Клименте, чуй ни стенанъето:
робство ново и по-зло търпим;
Свети Клименте, виж ни страданъето,
но със глас ний не смеим да скърбим.

Свети Клименте, ний те обичаме,
ти си българин, ти наш си светец,
в скръб, неволи към теб само тичаме,
свещи палим пред твоя венец.

На теб само надежда възлагаме,
еднородче, закрилниче благ,
в тез въздишки душата си влагаме;
ти любил си ни много, люби ни ти пак.

Ти ни гледаш, кат жив, от иконата,
жив пък наште деди си гледал,
цар Борису видял си короната
и величъето старо видял.

Свети Клименте, чуй днес молбите ни –
твойта само услышал би Бог –
о, моли се, че тежки са дните ни
и тиранът е много жесток.

Чуй как страдаме! Сгрей ти сърцата ни,
с радост нашата ноц осветли,
свети Клименте, дай на децата ни

да не видят, кат нас, мъки зли.

Ободрявай духа, крепи силите
на онез, дето идат към нас,
на юнаците там, вихрокрилите,
чийто братски дочуваме глас.

Помогни ни – велик в небесата си –
помогни ни, о духо блажен,
да празнуваме ний свободата си
ведно с твоя светителски ден!

Декември 1915 г.

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Калина Григорова и Мартин Митов, октомври-декември 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4903>]